

[Aksel Larsen.]

skab med os ved et stort 4—5-kantet Møde i Aalborg-Hallen, hvor der var 4 000—5 000 Deltagere, og han udtalte sin Forbløffelse over den fantastiske, ja, ligefrem kirkeagtige Ro, der herskede i Forsamlingen. (Munterhed). Ja, det var det ærede Medlem selv, der brugte Udtrykket, han sagde: Det var jo en Kirkeforsamling. Jeg trøstede ham med, at det var, fordi Socialdemokraterne ikke var ene om det; det var, fordi der ogsaa var Kommuniste til Stede; fordi jeg fik Ordet, forløb Mødet i Ro. Vi er nemlig vant til, naar den Slags Møder holdes mellem Socialdemokrater, Venstre, Det konservative Folkeparti og Radikale, at det er meget svært for Venstres og de Konservatives Talere at faa Ørenlyd for socialdemokratiske Partigængeres Skrig og Skraal. Men, som sagt, det paagældende ærede Medlem udtrykte sin Forbløffelse over, saa roligt Mødet var forløbet ved den Lejlighed; han havde netop frygtet, at naar Kommunisterne var med, skulde det rigtigt gaa løs for Alvor. Se, det er lykkedes ved en fanatisk og forløjet Agitation at bibringe store Kredse af Befolkningen det Indtryk, at Kommunisterne er en Bande Janhagel og Bøller, og man tigger og beder nu os, om vi ikke vil hjælpe med til at udbrede dette videre. Men vi kan ikke gøre vore Modstandere den Tjeneste; vi har den Opgave at virke for vore Ideer i Arbejderbefolkningen, og vi agter at gøre det. Vi ved, at en Omvæltning af de kapitalistiske Samfundstilstande, saa Kapitalismen forsvinder og Socialismen kan opbygges i Stedet, kun er mulig, naar det overvældende Flertal af Befolkningen er med i Omvæltningsarbejdet, og derfor arbejder vi Kommuniste paa at forøge vor Indflydelse i de arbejdende Kredse af Befolkningen og helmer ikke, før Indflydelsen er tilstrækkelig stor. Dette er udtrykt 10, 20, ja 100 Gange tidligere; det blev udtrykt nu igen, og jeg ved, at de ærede Medlemmer, som hører paa det, ikke des mindre saavel senere i denne Debat som ved alle mulige andre Lejligheder, men helst naar vi ikke er til Stede eller paa Steder, hvor vi ikke kan svare dem, vil fortælle de samme Historier, som man har forsøgt at lancere her.

Saa er der Spørgsmaalet om Uærligheden, hvor det ærede Medlem Hr. Christmas

Møller føler Trang til at tilslutte sig det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Synspunkt. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil ikke kunne dokumentere vor Uærlighed, som jeg sagde, paa noget afgørende politisk Punkt. Derimod kunde jeg have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvordan det staaer til med Ærligheden i og omkring Det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at tale om Valgløgne og fortalte, at den største Valgløgn, der nogen Sinde er sagt og vel nogen Sinde bliver sagt, saa stor, at selv Amerikanerne ikke kan gøre den større, er sagt af den nuværende Statsminister forud for Valget 1932. Vi skal ikke strides om, hvorvidt det var en Valgløgn — vi kan strides om dens Dimensioner —, men derimod kan vi maaske nok strides, om det ikke egentlig virker en lille Smule barnligt evindeligt ikke at have noget andet alvorligt Argument mod Regeringen, eftersom det dog har vist sig, at Politik er det muliges Kunst i den Henseende, at hvis man er i Stand til at gøre en Ting, saa er den mulig. Men jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem, hvad han mener om det, der ikke alene er en kolossal Valgløgn, men ogsaa Løgn i al Almindelighed, Det konservative Folkepartis Navnebetegnelse „Konservativt Folkeparti“ — det er jo en enestaaende Selvmodsigtelse. Det er ganske givet, at man aldrig kan faa Tilslutning fra Befolkningens Side til et saadant konservativt Parti, det kan aldrig blive et Folkeparti i den Betydning, man tilstræber. (*Christmas Møller*: Foreløbig er vort Parti større end det ærede Medlems!). Ja, foreløbig, det glæder mig, at det ærede Medlem tager et fornuftigt Forbehold. (*Christmas Møller*: Jeg konstaterer Kendsgerningen af i Dag). Ja, vi Kommuniste regner i høj Grad med Kendsgerningerne af i Dag, men det ærede Medlem og jeg kan jo tales nærmere ved, naar vi engang har haft Folketingsvalg; til den Tid kan vi se, hvem der har haft den største Fremgang.

Men bortset fra det er det jo ganske givet, at et Parti, der staaer paa Det konservative Folkepartis Grundlag, aldrig kan komme til at repræsentere mere end et Mindretal i Befolkningen, fordi det, som enhver ved, repræsenterer Arbejdsgiverinteresserne. (*Christmas Møller*: Hvordan